

POGORZAŁY (3) *part praet act i sb f*

part praet act (2) [w znac. 1.], *sb f* [w znac. 2.].

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pogorzeć); a jasne.

sg f G Pogorzał(e)j (1). ◇ n G pogorzał(e)go (1). ◇ pl [N subst pogorzał(e). ◇ G pogorzałych.]

◇ *A subst pogorzał(e) (1).*

Sł stp notuje, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. pogorzelec.

1. *Który spłonął ogniem (2)* : Thák iáko powiedział on Stylibon Mędrzec gdy wciekał iedno w kofzuli s pogorzałego miáltá *RejZwierc* 67v, 87v; [*LustrSand* 93; *Registr* albo spisec kamienic i domów poznańskich pogorzałych roku pańskiego 1590. *OpisyPozn 1590 nr 18; Pobór* 15].

2. *n-loc Miejscowość*: »Pogorzała« (1) :

Zestawienie w funkcji n-pers: Láthá 1376. Przecław s Pogorzałey Biskup Wrocłławfki/ będąc ná nim trzydzyeści y íześć lath vmárł. *BielKron* 378v.

Synonimy: 1. *popalony, spalony.*

Cf **POGORZEĆ**